

NR
2
2017

INFORMATOR KATOLICKI

Oroędzie Matki Bożej
z Fatimy

s. 3

Wielki słownik
norwesko-polski

s. 10

Papież Franciszek
w Fatimie

s. 15

Przemówienie Papieża Franciszka wygłoszone podczas modlitwy różańcowej w Fatimie, 12.05.2017

Drodzy pielgrzymi Maryi i z Maryją!

Dziękuję, że przyjęliście mnie pośród was i złączyliście się ze mną w tej pielgrzymce przeżywanej w nadziei i pokoju. Już teraz chcę zapewnić wszystkich, którzy łączycie się ze mną tutaj czy w innych miejscach, że noszę was wszystkich w sercu. Czuję, że Jezus mnie was powierzył (por. J 21, 15-17), i obejmuję oraz zawierzam Jezusowi wszystkich, a „zwłaszcza tych najbardziej potrzebujących” – jak Maryja uczy nas się modlić (Objawienie z lipca 1917). Niech Ona, łagodna i troskliwa Matka wszystkich potrzebujących, wyjedna im błogosławieństwo Pana! Niech na każdego z wydziedziczonych i nieszczęśliwych, którym ukradziono teraźniejszość, na każdego z wykluczonych i opuszczonych, którym odmawia się przyszłości, na każdą z sierot i ofiar niesprawiedliwości, którym nie pozwala się posiadać przeszłości, zstąpi błogosławieństwo Boga wcielonego w Jezusie Chrystusie: „Niech cię Pan błogosławi i strzeże. Niech Pan rozpromieni oblicze swe nad tobą, niech cię obdarzy swą łaską. Niech zwróci ku tobie oblicze swoje i niech cię obdarzy pokojem” (Lb 6, 24-26).

To błogosławieństwo doskonale spełniło się w Dziewicy Maryi, ponieważ żadne inne stworzenie nie widziało rozjaśnionego nad sobą oblicza Boga, tak jak Ona, która dała ludzkie oblicze Synowi Ojca Przedwiecznego. A my teraz możemy je kontemplować w kolejnych wydarzeniach radosnych, światła, bolesnych i chwalebnych Jego życia, które możemy ponownie odczytać odmawiając Różaniec. Z Chrystusem i

Maryją trwamy w Bogu. Istotnie, „jeśli chcemy być chrześcijanami, musimy być maryjni, czyli musimy uznać zasadniczą, istotną i opatrnościową relację łączącą Matkę Bożą z Jezusem, która otwiera nam drogę prowadzącą nas do Niego” (PAWEŁ VI, Discorso durante la visita al Santuario della Madonna di Bonaria, Cagliari, 24 kwietnia 1970). Tak więc za każdym razem, kiedy odmawiamy Różaniec, w tym błogosławionym miejscu, czy gdziekolwiek indziej, Ewangelia podejmuje na nowo swoją drogę w życiu każdego człowieka, rodzin, narodów i całego świata.

Pielgrzymi z Maryją... Jaką Maryją? Nauczycielką życia duchowego, pierwszą, która poszła za Chrystusem „wąską drogą” krzyża, dając nam przykład, czy też Panią „nieosiągalną”, której nie da się naśladować? „Błogosławioną, ponieważ uwierzyła” Bożym słowom zawsze i w każdych okolicznościach (por. Łk 1,42.45), czy też „Świątą z obrazka”, do której uciekamy się, by tanim kosztem zyskać łaski? Maryją Dziewicą Ewangelii, czczoną przez modlący się Kościół, czy przeciwnie Maryją naszkicowaną przez subiektywne wrażliwości, które widzą Ją jako przytrzymującą karzące ramię Boga gotowego, by karać: Maryję lepszą od Chrystusa, postrzeganego jako bezlitosny Sędzia; bardziej miłosierną, niż za nas złożony w ofierze Baranek?

Dopuszczamy się wielkiej niesprawiedliwości wobec Boga i Jego łaski, gdy twierdzimy ponad wszystko, że grzechy są karane przez Jego sąd, nie uznając – jak ukazuje Ewangelia – że są one odpuszczone przez Jego miłosierdzie! Musimy przedkładać miłosierdzie ponad sąd, a przecież sąd

Boży zawsze będzie dokonywał się w świetle Jego miłosierdzia. Oczywiście, miłosierdzie Boże nie zaprzecza sprawiedliwości, ponieważ Jezus wziął na siebie konsekwencje naszego grzechu wraz z należną karą. On nie zaprzeczył grzechowi, ale zapłacił za nas na krzyżu. A zatem, w wierze, która jednoczy nas z Chrystusowym krzyżem, jesteśmy wolni od naszych grzechów; odłóżmy na bok wszelkie formy lęku i strachu, ponieważ nie przystoi temu, kto jest miłowany (por. 1 J 4, 18). „Za każdym razem, gdy spoglądamy na Maryję, znów zaczynamy wierzyć w rewolucyjną moc czułości i miłości. W Niej dostrzegamy, że pokora i delikatność nie są cnotami słabych, lecz mocnych, którzy nie potrzebują źle traktować innych, aby czuć się ważnymi. [...] Ta dynamika sprawiedliwości i czułości, kontemplacji i wyruszania ku innym – to wszystko czyni z Niej kościelny wzorzec ewangelizacji” (Ewangelii gaudium, 288). Oby każdy z nas stawał się wraz z Maryją znakiem i sakramentem miłosierdzia Boga, który zawsze przebacza, przebacza wszystko.

Wzięci za rękę przez Dziewicę-Matkę i przed Jej obliczem możemy radośnie wyśpiewywać miłosierdzie Pana. Możemy powiedzieć: moja dusza śpiewa dla Ciebie, Panie! Miłosierdzie, jakie okazałeś wszystkim swoim świętym i całemu wiernemu ludowi ogarnęło także i mnie. Ze względu na pychę serca, żyłem goniąc za moimi ambicjami i korzyściami, ale nie udało mi się zająć żadnego tronu, o Panie! Jedyna możliwość wywyższenia, to ta: że Twoja Matka weźmie mnie w ramiona, okryje swoim płaszczem i umieści obok Twojego serca. Niech się tak stanie.

Informator Katolicki

ik@katolsk.no

Wydawca:

Oslo katolske bispedømme
Akersveien 5, 0177 Oslo
tel.: 23 21 95 00
faks: 23 21 95 01

Redaktor:

Karol Michalczuk
Akersveien 5
0177 Oslo

Zdjęcie na okładce: Karol Michalczuk

Druk:

Frode Fjellberg AS
Nakład: 4.100 egz.

Wydanie zamknięte: 29.05

Następne wydanie: wrzesień 2017

Termin nadsyłania materiałów: 18.08.2017

Ozędzie Matki Bożej z Fatimy

Kiedy podejmujemy refleksję nad naszym życiem to widzimy, że każdego dnia jesteśmy niesamowicie obdarowani przez Boga różnymi darami, które przyjmujemy jako coś oczywistego. Ale mimo tak wielu darów zauważamy także pewne wydarzenia w naszym życiu i w świecie, które nas niepokoją. Wiek, w którym żyjemy to czas okrutnej wojny na Bliskim Wschodzie, to czas konfliktu zbrojnego na Ukrainie, to czas zamachów terrorystycznych, kryzysu migracyjnego. Dlatego warto sobie zadać pytanie co robić, aby mimo tych wydarzeń spoglądać w przyszłość z nadzieją?

My ludzie dorośli jesteśmy skażeni takim myśleniem, że w obliczu takich wydarzeń nic nie da się zrobić. I dlatego depresja to jest choroba ludzi dorosłych. Stąd Maryja tak często objawiała się prostym dzieciom, które nie analizowały i nie mówiły, że nic nie da się zrobić; że świat jest straszny i zmierza ku zagładzie.

Tak się składa, że w tym roku przeżywamy setną rocznicę objawień Matki Bożej w Fatimie. Te małe dzieci, którym ukazała się Maryja były w stanie uwierzyć, że przesuając paciorki różańca możemy wpłynąć na bieg świata i historii. Dlatego warto na miarę swoich możliwości podjąć przesłanie Matki Bożej z Fatimy. Kiedy pytano jeszcze papieża Benedykta XVI o fatimskie przesłanie to wówczas Papież powiedział: „*Łudziłby się ten, kto sądziłby, że prorocka misja Fatimy została zakończona. To przesłanie nie jest zakończone, chociaż obydwie wielkie dyktatury zniknęły. I zaraz papież dodał: „Trwa cierpienie Kościoła i trwa zagrożenie człowieka, a tym samym nie ustaje szukanie odpowiedzi; dlatego wciąż aktualna*

Fot. Wikimedia Commons

Łucja, Hiacynta i Franciszek - trójka dzieci, którym Maryja objawiła swoje "trzy tajemnice" w Fatimie.

pozostaje wskazówka, którą dała nam Maryja. Także w obecnym utrapieniu, gdy siła zła w najprzeróżniejszych formach grozi zdeptaniem wiary. Także teraz koniecznie potrzebujemy tej odpowiedzi, której Matka Boża udzieliła dzieciom”.

W tym roku jubileuszu chciejmy spojrzeć na orędzie fatimskie okiem wiary tzn. uznać w pokorze, że to zło obecne w świecie to jest skutek ludzkiego grzechu. Ale chciejmy też posłuchać co Matka Boża nam radzi w obliczu tego zła.

Często orędzie fatimskie kojarzy się nam z wezwaniem do modlitwy różańcowej, pokuty i nawrócenia. I rzeczywiście często w objawieniach Matka Boża zwracała na to uwagę. Ale w jednym z objawień prosi o nabożeństwo pięciu

pierwszych sobót miesiąca. Dla wielu Polaków żyjących w Norwegii jest to nie lada wyzwanie ze względu na większe odległości do kościoła katolickiego, ale może warto spojrzeć na tę praktykę jako na misję, do której zaprasza nas Bóg i Matka Najświętsza, aby ratować siebie, grzeszników i świat. Na czym polega to nabożeństwo?

Nabożeństwo pierwszych pięciu sobót miesiąca zgodnie z życzeniem Matki Bożej z Fatimy polega na spełnieniu czterech warunków przez pięć pierwszych sobót miesiąca.

Pierwszy warunek to jest spowiedź święta. W warunkach emigracji nie każdy ma możliwość w tym dniu skorzystać ze spowiedzi świętej. Warto zatem pamiętać o tym, co powiedział Jezus

siostrze Łucji, która przedstawiała Mu trudności niektórych osób ze spowiedzią w I sobotę miesiąca. Otóż Pan Jezus powiedział tak: „Spowiedź może być też w inne dni. Najważniejsze, żeby w I sobotę być w stanie łaski uświęcającej”.

Drugi warunek tego nabożeństwa to przyjęcie w tym dniu Komunii Świętej z intencją wynagrodzenia Niepokalanemu Sercu Maryi.

Trzeci warunek to odmówienie w tym dniu jednej części różańca w intencji wynagrodzenia za grzechy.

I czwarty warunek to piętnaście minut rozmyślania w tym dniu nad tajemnicami różańca. Można wybrać jedną tajemnicę np. Narodzenie Jezusa. W Internecie są propozycje różnych rozważań, które mogą w tym pomóc. Można także przeczytać fragment z Pisma Świętego związany z daną tajemnicą i przez 15 minut w ciszy rozważać i pytać: „Panie Jezus co Ty chcesz mi przez to słowo powiedzieć?”.

Odpowiadając na apel Matki Bożej z Fatimy podejmijmy to nabożeństwo ufając w obietnice, które Maryja złożyła prostym pastuszkom. Miejmy w sobie tę wiarę, że co prawda nie jesteśmy „pępkiem” świata, ale dzięki naszej konkretnej modlitwie, naszemu umartwieniu i wynagrodzeniu Bóg naprawdę może zmieniać oblicze tej ziemi.

//

Fot. Karol Michalczuk

Figura Matki Bożej Fatimskiej w parafii św. Olafa w Oslo.

Modlitwa fatimska

Pani Aniołów, Potężna Niebios Królowo, Matko Boża i Matko nasza Fatimska; Tobie Bóg powierzył posłannictwo i władzę, abys starła głowę szatana, i osłaniała swoje ziemskie dzieci przed jego złowrogim wpływem.

Ciebie Syn Twój a Pan Nasz Jezus Chrystus dał nam jako Przedziwną Pomoc i Obronę, Ty zaś, Pełna Ducha Świętego, uzdrawiasz nas lekarstwem pokuty i orężem modlitwy różańcowej umacniasz do walki z mocami ciemności.

Prosimy Cię pokornie, rozkaż hufcom anielskim, aby ściagały złe duchy, stłumiły ich zuchwałość, a zwalczając je wszędzie, strąciły na dno piekła.

Święci Archaniołowie i Aniołowie, brońcie nas i strzeżcie nas. Amen

O mój Jezu, przebacz nam nasze grzechy, zachowaj nas od ognia piekielnego, zaprowadź wszystkie dusze do nieba i dopomóż szczególnie tym, którzy najbardziej potrzebują Twojego Miłosierdzia.

Najświętsze Serce Jezusa - zmiłuj się nad nami! Niepokalane Serce Maryi - bądź naszym ratunkiem!

Mniej więcej raz w miesiącu Norweżka Lizette Dahle (28) spotyka się z pochodzącym z Erytrei Tewelde Zerit (32). Celem spotkań jest pomoc Tewelde, który jest uchodźcą, w pracy. Niniejsza inicjatywa stanowi część projektu pomocy w sprawach doradztwa zawodowego prowadzonego przez Caritas Norge.

– Zostałam pomocnikiem w sprawach doradztwa zawodowego, ponieważ spodobał mi się ten projekt. Jestem zadowolona ze swojej pracy i myślę, że posiadanie pracy jest niezbędne do tego, aby przetrwać. Ponadto dużo podróżowałam w ubogich krajach, więc rozumiem jakie mamy szczęście, że jesteśmy w Norwegii. Dlatego chcę, aby uchodźcy, którzy tu przybywają doświadczali odrobinę pomocy i kogoś spoza oferty publicznej, mówi Lizette, która na co dzień pracuje jako menedżer produktu.

Tewelde Zerit ma 32 lata i pochodzi z Erytrei. Obecnie ma już za sobą trzy lata w Norwegii. W swoim kraju kształcił się jako elektryk jednak brakuje mu niektórych dokumentów, co sprawia, że trudno jest uznać jego wykształcenie w Norwegii. Wykonywał różne zadania, jak na przykład monter mebli czy pomocnik przy konferencjach w hotelu, ale były to praktyki pod patronatem NAV czy tymczasowe umowy i sporadyczne zadania. Obecnie celem jest pozyskanie więcej pracy, gdy wiosną ukończy kurs wprowadzający dla uchodźców

Projekt pomocy w sprawach doradztwa zawodowego Caritas pomyślany

Fot. Caritas Norge

Pomocnik w sprawach doradztwa zawodowego Lizette Dahle (28) i uczestnik projektu Tewelde Zerit (32) spotykają się razem mniej więcej raz w miesiącu.

jest jako dodatek do tego, co może zaoferować władza publiczna i ma on w łatwy sposób dostarczać uczestnikom informacji na temat norweskiego życia zawodowego. Normy społeczne oraz proces zatrudnienia mogą być bardzo odmienne w Norwegii jak i w kraju pochodzenia uczestnika. Caritas współpracuje w tej sprawie między innymi z gminą Oslo oraz z organizacją Virke. W 2017 r. Caritas otrzymał z NAV środki pieniężne do tej pracy.

Razem rozmawiają po norwesku

Tewelde szczególnie docenia możliwość rozmowy w jęz. norweskim. Gdy pracuje, to najczęściej przebywa z Polakami więc nie ma możliwości ćwiczenia norweskiego.

– Teraz rozumiem więcej po norweski, jednak początki były bardzo trudne, mówi i dodaje:

– Nie mogę narzekać. Uzyskuję pomoc z NAV, ale wolałbym pracować, dlatego jestem nieustannie nastawiony na poszukiwanie pracy. Kontaktowałem się z 50 firmami, ale nie otrzymałem odpowiedzi, mówi.

Pomagają imigrantom w pracy

Gdy Tewelde spotyka się z Lizette, pracują nad korektą jego CV lub przeglądają listy i dokumenty, które on otrzymał, a które mogą być skomplikowane.

– Staramy się przede wszystkim pracować nad CV. Musi ono być dobrze napisane, by zostać wziętym pod uwagę na rynku pracy, jednak często zatrudnienie odbywa się dzięki znajomościom i wtedy ciężko jest wziąć pod uwagę nowoprzybyłych, uważa Lizette.

Wiele osób chce zostać pomocnikiem w sprawach doradztwa zawodowego

Anna-Sofie Ekendahl, dyrektor Caritas Ressurssenter w Oslo, mówi o dużym zainteresowaniu projektem.

– Wiele osób wyraziło chęć bycia pomocnikiem w sprawach doradztwa zawodowego, ponieważ chcą pomóc, ale nie mogą zobowiązać się do stałych i regularnych dat spotkań. Niniejsze przedsięwzięcie ma bardzo elastyczny charakter, czas i miejsce spotkań ustalane są przez samych zainteresowanych, jednak spotkania muszą mieć miejsce przynajmniej raz w miesiącu. Większość spotyka się znacznie częściej, mówi Ekendahl.

– Kto może zostać pomocnikiem w sprawach doradztwa zawodowego?

– Dla tych, którzy chcą być pomocnikami w sprawach doradztwa zawodowego stawiany jest jeden wymóg, muszą oni być powiązani i mieć dobrą znajomość norweskiego rynku pracy, ale nie muszą znać się na wszystkim. Przed rozpoczęciem zapewniamy szkolenie i dodatkowo w razie potrzeby oferujemy pomoc ze strony naszych doradców z Caritas Ressurscenter, którzy na co dzień stykają się z podobnymi zagadnieniami.

mi. Staramy się dobrać pomocników i uczestników, którzy mają zainteresowania w obrębie tej samej branży, lecz nie zawsze się to udaje, mówi Anna-Sofie.

– Czego wymagacie od uczestników?

Muszą oni przede wszystkim mieć w sobie szczerą pragnienie podjęcia pracy. Ponadto muszą chociaż trochę mówić po norwesku. Jeśli są to uchodźcy, muszą mieć pozwolenie na pobyt w Norwegii, mówi Ekendahl. Ma ona wielką wiarę w powodzenie projektu.

– Nie jest łatwo poszukując pracy otrzymywać jedynie odpowiedź o odrzuceniu wniosku bez podania żadnego wyjaśnienia co jest nie tak. Dlatego dobrze jest mieć kogoś, z kim można porozmawiać, kogoś kto zmotywuje do dalszego działania i pomoże przebić się przez konkurencję na rynku pracy. Nawet po znalezieniu pracy dobrze jest mieć możliwość rozmowy na temat tego, co się dzieje w miejscu pracy, o tych rzeczach, o których trudno jest rozmawiać ze współpracownikami czy pracodawcą, uważa Anna-Sofie.

>> Per Wenneberg,
szef działu krajowego w Caritas Norge

Caritas Norge jest zgodny z rządowymi planami na przyszłość, które zapowiadają zwiększenie wysiłków w celu zapobiegania przechodzenia na świadczenia socjalne przez pracowników zagranicznych i ma nadzieję, że zakończy się to konkretnymi działaniami.

Rząd Solberg przedstawił niedawno plan działalności na 2017 rok na temat przyszłych wyzwań dla norweskiej gospodarki oraz w jaki sposób można im sprostać. W swoim planie rząd zwraca między innymi uwagę na znaczenie bezpieczeństwa życia zawodowego z niskim poziomem bezrobocia i wysokim wskaźnikiem zatrudnienia. Budowanie potencjału wymieniane jest jako ważny czynnik uzyskania i utrzymania zatrudnienia dla większej liczby ludzi. Jest to istotne dla norweskiego rynku pracy, który charakteryzuje się szybkim rozwojem technologicznym wymagającym wysokiego stopnia przystosowania swoich pracowników.

Rząd przyznaje, że pracownicy zagraniczni nowych krajów członkowskich UE

Znajomość języka norweskiego zwiększa zdolności adaptacyjne

Fot. Caritas Norge

Kurs jęz. norweskiego przy Caritas Ressurscenter w Oslo.

z Europy Wschodniej wnieśli ogromny wkład do norweskiej gospodarki w ciągu ostatniej dekady. Potrzeba budowania potencjału dotyczy również pracowników zagranicznych, ale do tej pory polityka rządu wobec tej grupy była niedostateczna. Pracownikom zagranicznym nie przysługuje bezpłatna nauka jęz. norweskiego i bez wystarczającej znajomości języka istnieje zwiększone ryzyko, że mogą zostać wykorzystywani na norweskim rynku pracy. Ważne jest, aby pracownicy zagraniczni otrzymali

możliwość nauki jęz. norweskiego w celu lepszego rozumienia swoich praw i uczestnictwa w życiu zawodowym na równi z norwesкими kolegami. Znajomość języka norweskiego jest również niezbędna w celu zwiększenia zdolności adaptacyjnych. To, na co rząd zwraca uwagę; problemy językowe i inne przeszkody mogą powodować, że pracownicy zagraniczni będą przystosowywać się w mniejszym stopniu niż pozostała część populacji.

//

Święta nakazane w Kościele katolickim

Kodeks Prawa Kanonicznego mówi, że w niedzielę oraz w inne dni świąteczne nakazane, wierni są zobowiązani uczestniczyć we Mszy św. Lista świąt nakazanych została zmodyfikowana w 2003 r. i podana do wiadomości w Liście Konferencji Episkopatu Polski na temat przykazań kościelnych.

Aktualna lista świąt nakazanych jest następująca:

- Świętej Bożej Rodzicielki Maryi - Nowy Rok - 1 stycznia
- Objawienie Pańskie - 6 stycznia
- Wniebowstąpienie Pańskie - w VII Niedzielę Wielkanocy
- Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej - Boże Ciało - czwartek po Uroczystości

Trójcy Przenajświętszej

- Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny - Matki Boskiej Zielnej - 15 sierpnia
- Wszystkich Świętych - 1 listopada
- Boże Narodzenie - 25 grudnia

Co mówi Kodeks Prawa Kanonicznego (kan. 1247, 1248):

W niedzielę oraz inne dni świąteczne nakazane, wierni są zobowiązani uczestniczyć we Mszy św. oraz powstrzymać się od wykonywania tych prac i zajęć, które:

- a) utrudniają oddawanie Bogu czci,
- b) przeżywanie radości właściwej dniowi świątecznemu,
- c) utrudniają korzystanie z należytego odpoczynku duchowego i fizycznego.

Nakazowi uczestniczenia we Mszy św. czyni zadość ten, kto bierze w niej udział, gdziekolwiek jest odprawiana w obrządku katolickim (nie tylko rzymskim), bądź w sam dzień świąteczny, bądź też wieczorem dnia poprzedzającego.

Jeśli z braku kapłana lub z innej poważnej przyczyny nie można uczestniczyć w Eucharystii, zaleca się bardzo, ażeby wierni brali udział w liturgii Słowa, gdy jest ona odprawiana w kościele parafialnym lub innym świętym miejscu według przepisów wydanych przez biskupa diecezjalnego, albo poświęcali odpowiedni czas na modlitwę indywidualną w rodzinie lub grupach rodzin. //

Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

Pierwszy dzień Nowego Roku to ósmy dzień od Narodzenia Jezusa. Według prawa żydowskiego każdy chłopiec miał być tego dnia obrzezany. W oktawę Bożego Narodzenia, dziękując Bogu za przyjście na świat Chrystusa, Kościół obchodzi uroczystość Maryi jako Matki Bożej, przez którą spełniły się obietnice dane całej ludzkości, związane z tajemnicą Odkupienia. Tego dnia z wszystkich przymiotów Maryi czcimy szczególnie

Jej macierzyństwo. Dziękujemy Jej także za to, że swą macierzyńską opieką otacza cały Lud Boży.

Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi to najstarsze maryjne święto. Do liturgii Kościoła wprowadził je dość późno papież Pius XI w roku 1931 na pamiątkę 1500. rocznicy soboru w Efezie (431). Papież Pius XI wyznaczył na coroczną pamiątkę tego święta dzień 11 października. Reforma liturgiczna w roku 1969 nie zniósła tego święta, ale podniosła je do rangi uroczystości nakazanych i przeniosła na 1 stycznia.

Dzisiaj kult Matki Bożej w Kościele katolickim jest tak powszechny i żywy, że stanowi jedną z jego cech charakterystycznych. Do jego najważniejszych elementów należą: dni i święta Maryi, świątynie pod wezwaniem Matki Bożej, obrazy, rzeźby i figury, pisma teologów, nabożeństwa.

Maryja jest patronką Kościoła powszechnego, diecezji, zakonów, krajów, miast oraz asysty kościelnej, lotników, matek, motocyklistów, panien, piekarzy, prządek, studentów i szkół katolickich.

Objawienie Pańskie

Pokłon Mędrców ze Wschodu złożony nowonarodzonemu Jezusowi, opisywany w Ewangelii przez św. Mateusza (Mt 2, 1-12), symbolizuje pokłon światu pogan, wszystkich ludzi, którzy klękają przed Bogiem Wcielonym. To jedno z najstarszych świąt w Kościele.

Ślady obchodów tej uroczystości napotykamy już w III wieku pod nazwą Epifanii. Święto to łączyło początkowo w sobie zarazem Narodzenie Pańskie, wspomnienie pokłonu Mędrców, chrzest Jezusa w Jordanie i wspomnienie cudu w Kanie Galilejskiej. Z czasem w liturgii łacińskiej głównym tematem święta stało się objawienie Zbawiciela Mędrcom ze Wschodu. Mędrcy, królowie, oddając

czeń narodzonemu Dzieciątku, uznają w Nim Boga, który objawia się w ludzkiej postaci.

Od XV/XVI w. w kościołach poświęca się tego dnia kadzidło i kredę. Kredą oznaczamy drzwi na znak, że w naszym mieszkaniu przyjęliśmy Wcielonego Syna Bożego. Piszemy na drzwiach litery K+M+B, które mają oznaczać imiona Mędrców lub też mogą być pierwszymi literami łacińskiego zdania: (Niech) Chrystus mieszkanie błogosławi - po łacinie: Christus mansionem benedicat.

Wniebowstąpienie Pańskie

Po swym zmartwychwstaniu Chrystus ukazywał się uczniom, a czterdziestego dnia na ich oczach wzniósł się do nieba z Góry Oliwnej.

Określenie „Wniebowstąpienie Pańskie” pochodzi z opisu, przekazanego przez św. Łukasza w Dziejach Apostolskich (Dz 1, 9-11). Ewangelisti piszą o tym fakcie niewiele.

Trudno dokładnie podać datę powstania tej uroczystości. Pierwotnie Kościół łączył ją razem z tajemnicą Zesłania Ducha Świętego na Apostołów. Tak było w Jerozolimie jeszcze pod koniec IV wieku. W dniu Zesłania Ducha Świętego, w godzinach popołudniowych, wierni udawali się na Górę Oliwną, gdzie w kościele zbudowanym na pamiątkę odejścia Jezusa Chrystusa do Ojca czytano fragmenty Pisma Świętego mówiące o Wniebowstąpieniu oraz śpiewano hymny.

Uroczystość Wniebowstąpienia – zgodnie z dekretem watykańskiej Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów – od 2004 r. obchodzimy w VII Niedzielę Wielkanocną.

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa

Uroczystość Ciała i Krwi Pańskiej, potocznie zwana Bożym Ciałem, jest obchodzona na pamiątkę Ostatniej Wieczerzy i przemiany chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa. Jest to święto ruchome, które przypada 60 dni po Wielkanocy.

Początki uroczystości Bożego Ciała sięgają XIII w. Została ona ustanowiona na terenie diecezji Liège na pamiątkę objawień bł. Julianny z Cornillon. Jest ściśle powiązana ze średniowieczną pobożnością eucharystyczną, przeja-

wiającą się m.in. w pragnieniu oglądania hostii, której widok dla grzeszników pozbawionych komunii był najważniejszym momentem uczestniczenia we Mszy św., a dla innych spełnieniem potrzeby kontaktu z Bogiem ukrytym, lecz prawdziwym.

W Polsce po raz pierwszy uroczystość Bożego Ciała wprowadził w 1320 r. w diecezji krakowskiej biskup Nankier. Upłynęło kolejnych 100 lat zanim została uznana przez synod za święto powszechne i odtąd procesje z Najświętszym Sakramentem wychodzą na ulice w całym kraju.

Jest to święto całego Kościoła, który gromadzi się podczas „łamania chleba”. Tego dnia (albo w następującą po nim

niedzielę) ulicami miast przechodzą procesje eucharystyczne. W Polsce okna budynków znajdujących się na trasie procesji ozdabiane są obrazami religijnymi, symbolami eucharystycznymi i kwiatami.

Procesje eucharystyczne w dniu Bożego Ciała wprowadzono później niż samą uroczystość, bo dopiero w drugiej połowie XIII w. Niesiono podczas nich krzyż z Najświętszym Sakramentem, nawiązując w ten sposób do zwyczaju zabierania w podróż Eucharystii dla ochrony przed niebezpieczeństwami. W XV wieku procesje eucharystyczne urządzano w Niemczech, gdzie łączono je z modlitwą błagalną o odwrócenie nieszczęść i dobrą pogodę, w Anglii, Francji, północnych Włoszech i w Polsce. Od czasu zakwestionowania tych praktyk przez reformację, udział w procesji traktowany był jako publiczne wyznanie wiary.

Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Choć prawda o wniebowzięciu Matki Bożej znana była w Kościele niemal od samego początku, jednak została uroczystość ogłoszona dopiero w 1950 r. Stało się to pod wpływem innego dogmatu ogłoszonego wiek wcześniej, o Niepokalanym Poczęciu MB, który mówił o uwolnieniu Jej od grzechu pierworodnego. Prawda o wniebowzięciu NMP przypomina, że: „Niepokalana Matka Boga, Maryja zawsze Dziewica, po zakończeniu ziemskiego życia z duszą i ciałem została wzięta do chwały niebieskiej” (Breviarium fidei VI, 105).

Przekonanie o tym, że Pan Jezus nie pozostawił ciała swojej Matki na ziemi,

ale je uwielbił, uczynił podobnym do swojego ciała w chwili zmartwychwstania i zabrał do nieba, było powszechnie wyznawane w Kościele katolickim. Wniebowzięcie Maryi jest widocznym owocem prawdziwości Bożych obietnic wynikających ze zmartwychwstania Chrystusa oraz współpracy człowieka z uświęcającą go łaską. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny jest dla nas gwarantem prawdomówności Boga i ważności człowieka w Bożych planach.

W polskiej (i nie tylko) tradycji to święto zwane jest również świętem Matki Bożej Zielnej. Na pamiątkę podania głoszącego, że Apostołowie zamiast ciała Maryi znaleźli kwiaty, poświęca się kwiaty, zioła i kłosa zbóż. Poświęcone w tym dniu zioła za pośrednictwem Maryi otrzymują moc leczniczą i chronią od chorób i zarazy. Rolnicy tego dnia dziękują Bogu za plony ziemi i ziarno, które zebrali z pól.

Wszystkich Świętych

Podczas tej uroczystości wspominamy wszystkich tych, którzy żyli przed nami i wypełniając Bożą wolę w swoim życiu, osiągnęli wieczne szczęście przeby-

wania z Bogiem w niebie. Kościół nie tylko wspomina tych, którzy oficjalnie zostali uznani za świętych, czyli beatyfikowanych i kanonizowanych, ale także wszystkich wiernych zmarłych, którzy już osiągnęli zbawienie i przebywają w niebie.

Wstawiennictwa Wszystkich Świętych wzywa się w szczególnych i ważnych wydarzeniach w życiu Kościoła. Śpiewa się wówczas Litanię do Wszystkich Świętych, która należy do najstarszych litanijskich modlitw Kościoła.

W pierwszych wiekach chrześcijaństwa w Kościele nie wspomniano żadnych świętych. Najwcześniej zaczęto oddawać cześć Matce Bożej. Następnie kultywano otaczano męczenników, nawiedzając ich groby w dniu narodzin dla nieba, czyli w rocznicę śmierci.

Więszszego znaczenia uroczystość Wszystkich Świętych nabrała za czasów papieża Bonifacego IV, który zamienił Panteon będący pogańską świątynią na kościół Najświętszej Maryi Panny i Wszystkich Męczenników. Uroczystego poświęcenia świątyni wraz ze złożeniem relikwii męczenników dokonano 13 maja 610 roku. Rocznicę poświęcenia obchodzono co roku z licznym udziałem wiernych. Około 800 r. wspomnienie Wszystkich Świętych obchodzone było w Irlandii i Bawarii.

W 935 r. papież Jan XI rozszerzył je na cały Kościół. W ten sposób lokalne święto Rzymu i niektórych Kościołów stało się świętem Kościoła powszechnego.

Boże Narodzenie

Jest rzeczą historycznie pewną, że Jezus z Nazaretu urodził się w Betlejem judzkim przed śmiercią króla Heroda Wielkiego (73-4 p.n.e.), a więc według ówczesnej rachuby czasu w 748 roku od założenia Rzymu, czyli w 6 roku p.n.e.

Mnich scytyjski Dionizy Mniejszy w 525 roku ustalił tę datę jako 754 rok od założenia Rzymu, a to oznacza, że pomylił się o kilka lat. Nie możemy już tego zmienić, ponieważ trzeba byłoby skorygować wszystkie daty wydarzeń historycznych od narodzenia Jezusa.

Współczesne badania historyków biorą pod uwagę następujące fakty: Herod umarł w 4 roku przed Chrystusem, zatem Jezus urodził się na pewno przed tą datą. Ewangelista Mateusz pisze o Mędrcach ze Wschodu, którzy w drodze do Betlejem ujrzeli nową gwiazdę. To zjawisko astronomiczne na pewno miało miejsce. Astrofizycy stwierdzili, że była to koniunkcja dwóch planet, Saturna i Jowisza w konstelacji Ryb, wywołująca efekt świetlanej gwiazdy. Z obliczeń astronomicznych wynika, że było to dokładnie 7 lat p.n.e. Z kolei św. Łukasz napisał w swojej Ewangelii, że narodziny Jezusa nastąpiły za panowania cesarza Oktawiana Augusta (63-14). Najpewniejsza data narodzenia Jezusa mieści się więc między rokiem 6 a 7 p.n.e.

Nie jest możliwe, nawet w przybliżeniu, ustalenie miesiąca i dnia narodzin na podstawie tekstów biblijnych. W III stuleciu powstała tradycja, aby narodzenie Jezusa łączyć z dniem 25 grudnia. Data ta łączyła się z naturalnym cyklem roku astronomicznego, gdyż wyznaczała ją pełnia księżyca i wiosenne zrównanie dnia z nocą.

Ole Michael Selberg: człowiek słowa

Poświęcił ponad 20 lat pracy nad najbardziej kompleksowym słownikiem norwesko-polskim. Został on wydany przez wydawnictwo Kunnskapsforlaget. Gdy rozpoczął swoją pracę w Norwegii mieszkało mniej niż 5000 Polaków. Teraz jest ich około 100 000. Większość z nich to katolicy.

Selberg w ciągu swojego całego życia zawodowego zajmował się nauczaniem języka i literatury polskiej na Uniwersytecie w Oslo. Jest także bardzo znanym tłumaczem, który posługuje się zarówno bokmål jak i nynorsk, zdobył nagrodę Bastianprisen, przyznaną przez Norweską Związek Tłumaczy (Norsk Oversetterforening) za wybitne tłumaczenie dramatu Tadeusza Różewicza *Białe małżeństwo*.

Wszystko wskazuje na to, że zapotrzebowanie na norwesko-polski słownik znacznie wzrosło, podczas gdy pracowałeś w swoim pokoju badań (studerkammer) na uniwersytecie?

- Może nie wszyscy Polacy w Norwegii potrzebują na co dzień tak obszernego słownika, jednak wielu z nich sprawi on ogromną radość. Rozwój, od kiedy zacząłem uczyć się języka polskiego w 1960 roku, jest interesujący. Wtedy było tu niewielu Polaków, a wielu z nich to były osoby wysłane na przymusowe roboty do Norwegii podczas II wojny światowej, którzy postanowili pozostać tutaj. Ale po ogromnych zmianach, które zaszły w Polsce, czasy Solidarności, upadek komunizmu i ostatecznie przystąpienie do UE i wolnego rynku pracy, przybywało coraz więcej. Znacznie wzrosła potrzeba środków pomocowych do komunikacji językowej i porozumiewania się między Polakami a Norwegami.

Użyłem rzadkiego i staromodnego słowa: studerkammer. Znajduje się ono w Twoim słowniku?

- Tak, ono jest tam. Myślę, iż ważne jest, aby zawrzeć tam także starsze i rzadsze słowa. Jest to przydatne przy czytaniu norweskiej literatury i gdy można poruszać się nie tylko w języku potocznym. Z

drugiej strony włączyłem niektóre słowa z dialektów używane jedynie w pewnych częściach kraju. Tak jak używane w Trøndelag słowo *tussig*.

Co ono oznacza?

- Zajrzyj do słownika i sprawdź!

Ile haseł znajduje się w słowniku?

- Ponad 70 000. Ale jedno to, co dane słowo oznacza, a drugie jakie jest jego zastosowanie. Słownik poświęca wiele miejsca przykładom zastosowania typowych wyrażen i tak zwanych idiomów: wyrażen, których nie można tłumaczyć dosłownie na drugi język. Nie wystarczy tylko wiedzieć co oznacza słowo „lett” (lekki) i „tråd” (nić) aby zrozumieć powiedzenie „lett på tråden” (kobieta o niskich zasadach moralnych)! I jeśli tłumaczy się słowo po słowie na inny język, staje się to niezrozumiałe.

Zawarłem również słowa i zwroty, których nie znajdziemy w innych mniejszych słownikach, jak na przykład pojęcia związane z Kościołem katolickim, do którego większość mieszkających w Norwegii Polaków przynależy – niezależnie czy zostali prawidłowo zarejestrowani czy nie! Słowa takie jak *ministrant (ministrant)*, *kommunion (komunia)*, *kompletorium (kompleta)*, *vigilie (wigilia)*, *konsekrasjon (konsekracja)*, *ferming (bierzmowanie)*, *retrett (rekolekcje)* (norwescy luteranie mówią i piszą *retreat*). Słowo *prest* można oczywiście znaleźć w każdym słowniku, ale w języku polskim ma ono bardziej zróżnicowane znaczenie.

Prezbiter = *prest* (kapłan), niezależnie od wyznania, *pastor* = protestantisk *prest* (kapłan prawosławny), *ksiądz* = katolsk *prest* (ksiądz katolicki), *pop* = ortodoks *prest* (kapłan prawosławny), *duchowny* = en *geistlig person generelt* (osoba duchowna w ogólności) i *proboszcz* = *sogneprest*.

Ostatnie wymienione słowo jest dobrym przykładem tego, co Norwegowie odrazo postrzegają jako trudne w jęz. polskim: nagromadzenie spółgło-

sek, z często występującymi złożeniami liter c, z oraz y. Ponadto znaki akcentowane, do których nie jesteście przyzwyczajeni. Czy ich wymowa jest trudna?

- Nie, polska wymowa jest zaskakująco łatwa. Jeśli zna się zasady polskiej ortografii, można każde zapisane słowo wymówić praktycznie poprawnie.

„Słowa, słowa, słowa”, mówi Hamlet. Z pewnością był nimi znudzony. A Ty nie?

- Nie, dla mnie praca ze słowami i tworzenie słownika jest bardzo satysfakcjonującym zajęciem. Jest to długie i żmudne zadanie składające się z małych elementów, które należy ze sobą połączyć. Nie jest to tak ogromne i przytłaczające zadanie jak mogłoby się wydawać, można natknąć się na wiele ciekawostek podczas tej pracy.

Dlaczego wybrałeś właśnie polski, a nie serbsko-chorwacki lub litewski?

- Zbieg okoliczności, taki jak wiele w życiu. Rozpocząłem studiowanie filologii klasycznej na Uniwersytecie w Oslo i wybrałem łacinę. Ubiegałem się o kurs rosyjskiego w Norweskich Siłach Zbrojnych – świetny sposób odbycia służby wojskowej. Zdałem egzamin z rosyjskiego i zastanawiałem się nad rozpoczęciem nauki jęz. niemieckiego. Jednak zobaczyłem ogłoszenie o stypendium na pobyt w Polsce. Zgłosiłem się i miałem to szczęście otrzymać to miejsce. Wyjechałem i tym samym mój los został przypieczętowany. Gdyby komisja stypendialna odrzuciła mnie, wtedy zdecydowałbym się pewnie na coś innego.

Tak na marginesie, nie sprawdziłeś w słowniku, więc mogę powiedzieć, że słowo *tussig* z dialektu Trøndelag oznacza *mozolny*.

Tak???

- A więc *slitsom*, w normalnym norweskim!

Tekst w oryginale ukazał się w jęz. norweskim w St. Olav – katolsk kirkeblad Nr 3/2017.

Rejestracja do Kościoła katolickiego w Norwegii

Podajemy kilka możliwych sposobów rejestracji:

- * wypełnij zamieszczony na następnej stronie formularz i oddaj go księdzu lub w biurze parafialnym
- * na stronie internetowej: medlem.katolsk.no (strona w jęz. polskim)
- * wyślij wiadomość e-mail: medlemskap@katolsk.no lub SMS pod numer 417 16 052 (podając Nazwisko, Imię, datę urodzenia; np. NOWAK, JAN, 1984-12-31)

Informacja z Centrum rejestracji

Dziękujemy za bardzo pozytywny odzew i miłe słowa z jakimi spotykamy się podczas aktualizowania rejestru katolików mieszkających w Norwegii. Dzięki Waszej rejestracji i potwierdzeniu przynależności do wspólnoty katolików, księża mogą dotrzeć z posługą w języku polskim wszędzie tam, gdzie jest największa potrzeba. Rozmowy z Wami dostarczają nam niezwykle cennych informacji dotyczących problemów z jakimi borykacie się w kontaktach z Kościołem.

Centrum rejestracji służy pomocą wszystkim katolikom mieszkającym w Norwegii i udziela informacji w jęz. polskim m.in. na temat godzin Mszy św., katechezy, sakramentów oraz odpowiada na pytania związane z działalnością Kościoła katolickiego w Norwegii.

Pracujemy od poniedziałku do piątku w godzinach od 9.00 do 17.00.
Można skontaktować się z nami w języku polskim pod numerem: 23 21 94 91
lub e-mailem medlem@katolsk.no.
Jesteśmy otwarci na wszelkie spostrzeżenia i uwagi z Waszej strony.

Jeśli wśród Waszych najbliższych są osoby, które nie potwierdziły jeszcze przynależności do Kościoła katolickiego w Norwegii, mogą to uczynić kontaktując się z nami. Aby ułatwić rejestrację uruchomiliśmy numer do wysyłania wiadomości SMS. Wylij wiadomość pod numer 417 16 052. W treści prosimy wpisać imię, nazwisko oraz datę urodzenia.

Chcemy mieć możliwie najlepszy obraz wszystkich katolików
mieszkających na terenie Diecezji Oslo.

REJESTRACJA W KOŚCIELE KATOLICKIM W NORWEGII

Ja/ my jestem/śmy katolikiem/ami i pragnę/niemy zarejestrować się w Kościele katolickim w Norwegii.

Opcja A (PREFEROWANA)

Wyślij SMS pod numer 417 16 052

wpisując w treści: NAZWISKO, IMIĘ, DATĘ URODZENIA (np. NOWAK, JAN, 1984-12-31)

Wyślij jednego SMSa dla każdej z osób.

Opcja B (WYPEŁNIJ DRUKOWANYMI LITERAMI)

IMIĘ: _____ NAZWISKO: _____

Data urodzenia : ____ (dzień) ____ (miesiąc) ____ (rok) Podpis : _____

IMIĘ: _____ NAZWISKO: _____

Data urodzenia: ____ (dzień) ____ (miesiąc) ____ (rok) Podpis: _____

IMIĘ: _____ NAZWISKO: _____

Data urodzenia: ____ (dzień) ____ (miesiąc) ____ (rok) Podpis: _____

IMIĘ: _____ NAZWISKO: _____

Data urodzenia: ____ (dzień) ____ (miesiąc) ____ (rok) Podpis: _____

IMIĘ: _____ NAZWISKO: _____

Data urodzenia: ____ (dzień) ____ (miesiąc) ____ (rok) Podpis: _____

Miejscowość/data: _____ Numer telefonu: _____

Wypełniony formularz prosimy przekazać księdzu lub złożyć w wyznaczonym miejscu w kościele. Możesz użyć kilku formularzy lub miejsca na odwrocie jeśli potrzebujesz więcej miejsca.

Rejestracja w Kościele katolickim w Norwegii jest bezpłatna i zgodnie z obowiązującym prawem, w Norwegii nie ma podatku kościelnego. Osoby zarejestrowane nie będą figurować w żadnym publicznym rejestrze. Masz pytania? Wyślij SMS pod numer 417 16 052, e-mail na adres medlem@katolsk.no lub zadzwoń pod numer 23 21 94 91.

Zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych §§ 8 i 12, Diecezja Kościoła Katolickiego w Oslo może uzyskać numery personalne wszystkich swoich członków. Jest to niezbędne aby wypełnić wymogi rządu odnośnie ubiegania się o dotację państwową zgodnie z Prawem o wspólnotach wyznaniowych § 19b. Informacje niezbędne do rejestracji będą sprawdzane w narodowym rejestrze ludności. Rejestracja dzieci odbywa się w oparciu o Prawa Dziecka dotyczące wyboru religii w imieniu dzieci.

UWAGA! Aby zarejestrować dzieci w wieku 0-14 lat wymagane są podpisy obojga rodziców. Osoby w wieku powyżej 15 lat muszą podpisać się osobiście.

UWAGA! Można zarejestrować także siebie i swoją rodzinę elektronicznie pod adresem www.medlem.katolsk.no

Prawo do dni wolnych

Pracownicy w Norwegii mają ustawowo zapewnione prawo do czasu wolnego od pracy w różnych sytuacjach. Poniżej znajduje się pełna lista wydarzeń, w których pracownik może ubiegać się o wolne.

AML – Ustawa o ochronie warunków i środowiska pracy (Arbeidsmiljøloven)

FTL – Ustawa o ubezpieczeniu społecznym (Folketrygdloven)

Pielęgnacja i opieka

Powód wolnego	Kto	Okres czasu	Wynagrodzenie?	Podstawa prawna
Opieka nad członkami rodziny w podeszłym wieku	Wszyscy	Do 60 dni na każdego pacjenta	Zasiłek pielęgnacyjny z NAV	AML § 12-10 FTL § 9-12
Konieczna opieka nad rodzicami, współmałżonkiem, partnerem	Wszyscy	Do 10 dni w roku kalendarzowym	Brak	AML § 12-10
Konieczna opieka nad niepełnosprawnym dzieckiem powyżej 18 roku życia	Rodzice	Do 10 dni w roku kalendarzowym	Brak	AML § 12-10

Nauka, służba wojskowa, pełnienie funkcji, religia

Powód wolnego	Kto	Okres czasu	Wynagrodzenie?	Podstawa prawna
Urlop związany z kształceniem się	Wszyscy	Pełny lub częściowy do 3 lat.	Brak	AML § 12-11
Służba wojskowa	Wszyscy	Obowiązkowa lub dobrowolna służba wojskowa, oraz do 24 mies przy międzynarodowych operacjach pokojowych.	Brak (Podczas obowiązkowej służby naliczane jest wynagrodzenie urlopowe za 3 miesiące w każdym roku zarobkowym)	AML § 12-12 Ustawa urlopową § 10
Funkcje publiczne	Wszyscy	W wymiarze jaki jest konieczny, aby spełnić ustawowe wymagania odnośnie frekwencji	Brak	AML § 12-13
Święta religijne dla osób, które nie należą do Kościoła norweskiego	Wszyscy, którzy nie należą do Kościoła norweskiego	Do 2 dni w ciągu roku	Nie można potrącić pracownikowi z pensji. Pracodawca może wymagać, aby dodatkowe dni wolne zostały odpracowane.	Prawo o związkach wyznaniowych § 27A

Powiększenie rodziny i małe dzieci

Powód wolnego	Kto	Okres czasu	Wynagrodzenie?	Podstawa prawna
Kontrola kobiet ciężarnych (Svangerskapskontroll)	Matka	Wszystkie kontrole	Płatne przez pracodawcę	AML § 12-1
Urlop macierzyński (Svangerskapspermisjon)	Matka	Do 12 tyg podczas ciąży	Świadczenia rodzicielskie z NAV	AML § 12-2 FTL § 14-4
Urlop opiekuńczy w związku z urodzeniem dziecka lub adopcją	Ojciec, ewent. inni pomagający matce	2 tyg przed urodzeniem lub przejściem praw opiekuńczych	Nie (może być uregulowane przez umowy)	AML § 12-3
Urlop macierzyński (Fødselspermisjon)	Matka	Obowiązkowy urlop dla matki w pierwszych 6 tyg po porodzie	Świadczenia rodzicielskie z NAV	AML § 12-4 FTL § 14-9
Urlop rodzicielski w związku z narodzinami lub adopcją	Oboje rodzice	Razem 12 mies. Ewentualnie dłużej tam, gdzie NAV zapewnia świadczenia rodzicielskie	Świadczenia rodzicielskie z NAV. Narodziny: 49/59 tygodni Adopcja: 46/56 tygodni.	AML § 12-5 FTL § 14-9
Rozszerzony urlop rodzicielski	Oboje rodzice	12 mies dla każdego z rodziców. 24 mies dla samotnego rodzica.	Brak	AML § 12-5
Częściowy urlop rodzicielski	Oboje rodzice	Umowa – w terminie do 3 lat.	Świadczenia rodzicielskie z NAV	AML § 12-6 FTL § 14-16
Urlop związany z przyjęciem dziecka na wychowanie	Oboje rodzice zastępczy	Do 24 mies łącznie. 36 mies dla samotnego rodzica.	Możliwość otrzymania zasiłku z gminy	AML § 12-5
Karmienie piersią	Matka	Tyle, ile trwa karmienie.	Wynagrodzenie od pracodawcy do 1 godz. w dni robocze trwające 7 godz. lub więcej. Ponad to: niepłatny czas.	AML § 12-8
Choroba dziecka i opiekuna dziecka	Oboje rodzice	10 dni roczne na każdego rodzica (15 dni gdy więcej niż 2 dzieci). Podwójnie dla samotnych rodziców lub na dzieci chronicznie chore.	Zasiłek opiekuńczy płatny przez pracodawcę do 10 dni. Prawo wypłaty ponad 10 dni refundowane przez NAV.	AML § 12-9 FTL §§ 9-5/9-6
Leczenie dziecka w szpitalu	Oboje rodzice	W zależności od potrzeby dziecka na opiekę i wychowanie.	Zasiłek opiekuńczy od pracodawcy do 7 dnia włącznie. Zasiłek pielęgnacyjny z NAV od 8 dnia.	AML § 12-9 FTL § 9-10
Dziecko poważnie chore	Oboje rodzice, ewentualnie inni	W zależności od potrzeby dziecka na opiekę i wychowanie.	Zasiłek pielęgnacyjny z NAV	AML § 12-9 FTL § 9-11

Papież Franciszek w Fatimie

12 – 13 maja 2017

W dniach 12-13 maja papież Franciszek udał się z pielgrzymką do sanktuarium Matki Bożej Różańcowej w Fatimie. Jego podróż związana była z obchodami setnej rocznicy objawień Matki Bożej trojgu pastuszkom w tej portugalskiej miejscowości. Dwoje z nich – bł. Franciszka i bł. Hiacyntę Marto – Ojciec Święty ogłosił 13 maja świętymi.

Franciszek i Hiacynta stali się najmłodszymi świętymi Kościoła katolickiego, którzy nie są męczennikami. Obecnie trwa proces beatyfikacyjny trzeciej wizjonerki, Łucji dos Santos.

Mówiąc o pierwszym objawieniu papież tłumaczył, że tylko dzieci widziały „Matkę Niebieską”. „Dziewica Matka nie przyszła tutaj, abyśmy Ją widzieli: na to będziemy mieli całą wieczność, oczywiście jeśli pójdziemy do Nieba” – powiedział Ojciec Święty.

Wyjaśniał, że Matka Boża przeczując i przestrzegając nas przed groźbą piekła, do którego prowadzi – często proponowane – życie bez Boga, bezczeszczące Boga w Jego stworzeniach, przyszła, aby nam przypomnieć o Bożym Świetle, które w nas mieszka i nas okrywa.

Przypomniał słowa jednej z wizjonerek, siostry Łucji, że tych „troje uprzywilejowanych dzieci znajdowało się wewnątrz światła Boga, promieniującego z Matki Bożej”. „Ogarnęła ich płaszczem światła, którym obdarzył ją Bóg. Zgodnie z przekonaniem i uczuciem wielu, jeśli nie wszystkich pielgrzymów, Fatima jest przede wszystkim tym płaszczem Światła, który nas okrywa, tutaj tak samo jak w każdym innym miejscu na Ziemi, kiedy uciekamy się pod opiekę Najświęt-

szej Matki, aby ją prosić, jak uczy: *Salve Regina*, «Okaż nam Jezusa»” – mówił papież.

Papież dodał, że Bóg udzielił w ciągu minionych stu lat spędzonych pod „płaszczem Światła”, którym Matka Boża, wychodząc z Portugalii ogarnęła wszystkie krańce Ziemi. Postawił za wzór świętych Franciszka i Hiacyntę Marto, których „Dziewica Maryja wprowadziła w ogromne morze Światła Boga, doprowadzając ich do wielbienia Go”. „Stąd wypływała dla nich moc, aby pokonywać przeciwności i cierpienia. Boża obecność stała się stałym elementem ich życia, jak wyraźnie przejawia się to w usilnych modlitwach za grzeszników i stałym pragnieniu trwania przy Jezusie «ukrytym» w tabernakulum” – mówił papież Franciszek.

Przypomniał również słowa z jednego z listów siostry Łucji, że Bóg wymaga od każdego z nas wypełniania obowiązków swego stanu. „Niebo uruchamia tutaj prawdziwą i w pełnym tego słowa znaczeniu mobilizację powszechną

przeciwko tej obojętności, która oziębia nam serce i pogłębia naszą krótkowzroczność. Nie chcemy być poronioną nadzieją!” – powiedział Franciszek i przypomniał, że Jezus upokorzył się i zstąpił aż na krzyż, aby nas znaleźć i w nas pokonać mroki zła i doprowadzić nas z powrotem do Światła.

Mówił dalej, że „kiedy Jezus wstąpił do nieba, zaniósł do Ojca Niebieskiego człowieczeństwo – nasze człowieczeństwo – które przyjął w łonie Matki Dziewicy, i nigdy już go nie porzuci”. „Niech ta nadzieja będzie dźwignią życia nas wszystkich! Nadzieja, która wspiera nas zawsze, aż do ostatniego tchnienia” – dodał.

„Pod opieką Maryi, jesteśmy w świetle «stróżami poranka», którzy potrafią kontemlować prawdziwe oblicze Jezusa Zbawiciela, to oblicze, które jaśnieje w Wielkanoc, i odkryć młode i piękne oblicze Kościoła, który jaśnieje, gdy jest gościnny, wolny, wierny, ubogi w środku i bogaty w miłość” – zakończył Franciszek.

Tajemnice fatimskie przekazane dzieciom przez Maryję

Od maja do października 1917 roku na obrzeżach miasteczka Fatima, w miejscu zwanym Cova da Iria, Matka Boża ukazywała się trojgu dzieciom nie umiejącym jeszcze czytać. Byli to Łucja dos Santos (10 lat) oraz rodzeństwo Hiacynta (7 lat) i Franciszek Marto (9 lat).

Objawienia fatimskie zakończyły się 13 października 1917 roku. Towarzyszył im do dziś nie wyjaśniony, „cud słońca” obserwowany przez 70-tysięczny tłum, który zebrał się, aby towarzyszyć wizjonerom. Widzieli go wszyscy, którzy znajdowali się w promieniu 40 km od Fatimy, nawet ludzie niewierzący.

Pierwsza tajemnica fatimska

Objawiając się 13 lipca 1917 roku Matka Boża poleciła dzieciom przekazanie ludzkości swego głębokiego zatroskania spowodowanego bezbożnością i demoralizacją ludzi, dodając, że jeśli się oni nie nawrócą – nastąpi straszliwa kara. Świat się bowiem pogubił odchodząc od Boga i zasad moralnych. W ten sposób prosiła ludzkość o nawrócenie i pokutę, pragnąc zapobiec karom, jakie Bóg przygotował dla grzesznego świata.

Pierwsza tajemnica ukazuje wizję piekła, do którego idą dusze grzeszników. Relacja siostry Łucji przedstawiona w „Trzecim wspomnieniu” z dnia 31 sierpnia 1941 roku, przeznaczonym dla biskupa diecezji Leiria:

Obchody 100-lecia objawień fatimskich w parafii św. Olafa w Oslo.
Procesja z figurą Fatimskiej Matki Bożej Różańcowej.

Pani Nasza pokazała nam morze ognia, które wydawało się znajdować w głębi ziemi; widzieliśmy zanurzone w tym morzu demony i dusze niczym przezroczyście, płonące węgle, czarne lub brunatne, mające ludzką postać, pływające w pożarze, unoszone przez płomienie, które z nich wydobywały się wraz z kłębam dymu, padając na wszystkie strony jak iskry w czasie wielkich pożarów, pozbawione ciężaru i równowagi, wśród bolesnego wycia i jęków rozpacz, tak że byliśmy przerażeni i drżeliśmy ze strachu.

Demony miały straszne i obrzydliwe kształty wstrętnych, nieznanymi zwierząt, lecz i one były przejrzyste i czarne. Ten widok trwał tylko chwilę. Dzięki niech będą naszej dobrej Matce Najświętszej, która nas przedtem uspokoiła obietnicą, że nas zabierze do nieba (w pierwszym widzeniu). Bo gdyby tak nie było, sądzę, że byłibyśmy umarli z lęku i przerażenia.

Maryja powiedziała dzieciom, że pokazała im piekło, ale dlatego żeby ratować dusze grzeszników. Wyjaśnia,

że „Bóg chce rozpowszechnić na świecie nabożeństwo do mego Niepokalanego Serca, a jeśli to się zrobi, to wielu przed piekłem zostanie uratowanych i nastanie pokój na świecie”.

Druga tajemnica fatimska

Druga część orędzia przekazana w czasie kolejnych objawień wzmacnia dotychczasowe warunki postawione ludzkości przez Matkę Bożą. Stawia ona ludzkość wobec wielkiej alternatywy: jeśli ludzie „nie przestaną obrażać Boga”, to On „ukarze świat za jego zbrodnie, przez wojny, głód i prześladowania Kościoła oraz Ojca Świętego”. Wtedy za następnego pontyfikatu papieża rozpocznie się druga wojna światowa, jeszcze straszniejsza od obecnej tocznej. Ponadto zapowiada prześladowania Kościoła i Ojca Świętego.

Relacja s. Łucji przedstawiona w „Trzecim wspomnieniu” z dnia 31 sierpnia 1941 roku, przeznaczonym dla biskupa diecezji Leiria:

Widzieliście piekło, dokąd idą dusze biednych grzeszników. Aby ich ratować, Bóg chce ustanowić na świecie nabożeństwo do mego Niepokalanego Serca. Jeśli zrobi się to, co ja wam mówię, wiele dusz zostanie uratowanych, nastanie pokój na świecie. Wojna się skończy. Ale jeżeli się nie przestanie obrażać Boga, to za pontyfikatu Piusa XI rozpocznie się druga, gorsza. Kiedy ujrzycie noc oświetloną przez nieznanne światło, wiedźcie, że to jest wielki znak, który wam Bóg daje, że ukarze świat za jego zbrodnie przez wojnę, głód i prześladowania Kościoła i Ojca Świętego. Żeby temu zapobiec, przyjdę, by żądać poświęcenia Rosji memu Niepokalanemu Sercu i ofiarowania Komunii św. w pierwsze soboty na zadośćuczynienie. Jeżeli ludzie me życzenia spełnią, Rosja nawróci się i zapanuje pokój, jeżeli nie, Rosja rozszerzy swoje błędne nauki po świecie, wywołując wojny i prześladowania Kościoła. Dobrzy będą męczennicy, Ojciec Święty będzie bardzo cierpieć, wiele narodów zostanie zniszczonych, na koniec zatriumfuje moje Niepokalane Serce. Ojciec Święty poświęci mi Rosję, która się nawróci, a dla świata nastanie okres pokoju.

Matka Boża przekazała po raz kolejny dzieciom, że dla ratowania grzeszników przed piekłem należy wprowadzić nabożeństwo do Jej Niepokalanego Serca, a także ustanowić w Kościele nabożeństwo Pięciu kolejnych Pierwszych Sobót Miesiąca, wraz z Komunią św. wynagradzającą.

Trzecia tajemnica fatimska

Trzecią, ukrywaną na życzenie samej Matki Bożej część tajemnicy, siostra Łucja spisała po latach, na żądanie biskupa Jose da Silva 3 stycznia 1944 roku. Powiadomiła biskupa, że tekst został zredagowany i jest do jego dyspozycji w zalakowanej kopercie, z adnotacją, że może ona zostać otwarta dopiero w 1960 r. Od 1957 r. koperta znajdowała się w Tajnym Archiwum Świętego Oficjum.

Otwarcia koperty dokonał Jan XXIII w sierpniu 1959 r., dziesięć miesięcy po wyborze na papieża. Otworzył ją w obecności kard. Alfredo Ottavianiego, prefekta Kongregacji Świętego Oficjum. Nie będąc pewny czy obaj rozumieją dokładnie wszystkie niuansy portugalskiego tekstu, zażądał sporządzenia jego profesjonalnego tłumaczenia. Po zapoznaniu się z nim zdecydował, że treść tajemnicy nie powinna być jeszcze

ujawniona. Jednak 13 grudnia 1962 r., ustanowił święto Fatimskiej Matki Bożej Różańcowej.

W 1963 r. rozpoczął się pontyfikat Pawła VI, który – po przeczytaniu pełnej treści objawień fatimskich – postanowił ich nie ujawniać, ale udać się do Fatimy osobiście. Jako pierwszy papież przybył tam z jednodniową, prywatną pielgrzymką, podczas przypadającej wówczas 50. rocznicy objawień.

Treść trzeciej tajemnicy fatimskiej ujawnił publicznie Jan Paweł II w czerwcu 2000 roku, w ramach Wielkiego Jubileuszu chrześcijaństwa. Zrobił to w jego imieniu kard. Joseph Ratzinger, sprawujący wówczas urząd prefekta Kongregacji Nauki Wiary, w trakcie konferencji prasowej 26 czerwca 2000 roku w watykańskiej Sala Stampa. Była w niej mowa o m.in. białym kapłanie ginącym od kul z broni palnej i strzał z łuków, co część osób odnosi do nieudanego zamachu na Jana Pawła II, z 13 maja 1981.

Relacja siostry Łucji:

Po dwóch częściach, które już przedstawiłam, zobaczyliśmy po lewej stronie Naszej Pani nieco wyżej Anioła trzymającego w lewej ręce ognisty miecz; iskrząc się wyrzucił języki ognia, które zdawało się, że podpała świat; ale gasły one w zetknięciu z blaskiem, jaki promieniował z prawej ręki Naszej Pani w jego kierunku; Anioł wskazując prawą ręką ziemię, powiedział mocnym głosem: Pokuta, Pokuta, Pokuta! I zobaczyliśmy w nieogarnionym świetle, którym jest Bóg: „coś podobnego do tego, jak widzi się osoby w zwierciadle, kiedy przechodzą przed nim” Biskupa odzianego w Biel, mieliśmy przecucie, że to jest Ojciec Święty’. Wielu innych Biskupów, Kapłanów, zakonników i zakonnic wchodzących na stromą górę, na której szczycie znajdował się wielki Krzyż zbity z nieociosanych belek jak gdyby z drzewa korkowego pokrytego korą; Ojciec Święty, zanim tam dotarł, przeszedł przez wielkie miasto w połowie zrujnowane i na poły drżący, chwiejnym krokiem, udręczony bólem i cierpieniem, szedł modląc się za dusze martwych ludzi, których ciała napotykał na swojej drodze; doszedłszy do szczytu góry, klęcząc u stóp wielkiego Krzyża, został zabity przez grupę żołnierzy, którzy kilka razy ugodzili go pociskami z broni palnej i strzałami z łuku i w ten sam sposób zginęli jeden po drugim inni Biskupi, Kapłani, zakonnicy i zakonnice

oraz wiele osób świeckich, mężczyzn i kobiet różnych klas i pozycji. Pod dwoma ramionami Krzyża były dwa Anioły, każdy trzymający w ręce konewkę z kryształu, do których zbierali krew Męczenników i nią skrapiali dusze zbliżające się do Boga.

Kard. Ratzinger wyjaśniał, że opublikowany tekst ma charakter proroczej wizji. „Anioł z ognistym mieczem stojący po lewej stronie Matki Bożej przypomina podobne obrazy z Apokalipsy. Przedstawia groźbę sądu, wiszącą nad światem. Myśl, że świat może spłonąć w morzu ognia, nie jawi się już bynajmniej jako wytwór fantazji: człowiek sam przez swe wynalazki zgotował na siebie ognisty miecz”.

Prorocza wizja trzeciej tajemnicy fatimskiej – jego zdaniem – w symboliczny sposób mówi o wielkich prześladowaniach, cierpieniach i męczeństwie wielu wyznawców Chrystusa, wśród których są również kapłani, biskupi oraz papieże dwudziestego wieku. Wielkie zniszczenia i prześladowania są spowodowane przez ludzi zniewolonych przez ateistyczne ideologie walczące z Bogiem, a w sposób szczególny przez komunizm.

Trzecia tajemnica fatimska – jak podkreślili – jest dramatycznym ostrzeżeniem przed ateizmem, ponieważ największym zagrożeniem dla ludzkości jest odrzucenie Boga i Jego praw, zarówno przez ateizm w wydaniu komunistycznym jak i przez ateizm ukryty w tej najbardziej rozpowszechnionej mentalności życia takiego, jakby Bóg nie istniał.

//

QUIZ MARYJNY DLA DZIECI

- 1** Jak na imię mieli rodzice Maryi?
 - a) Joachim i Anna;
 - b) Piotr i Anna;
 - c) Jan i Anna;

- 2** Jak na imię miał anioł, który nawiedził Maryję?
 - a) Michał;
 - b) Gabriel;
 - c) Rafał;

- 3** Jak nazywa się rodzinne miasto Maryi?
 - a) Betlejem;
 - b) Nazaret;
 - c) Jerozolima;

- 4** Jaką nowinę zwiastował Maryi anioł Gabriel?
 - a) anioł Gabriel oznajmił Maryi, że urodzi dziecko w stajence;
 - b) że jej mężem zostanie Józef z rodu Dawida;
 - c) że pocznie i porodzi Syna, któremu nada imię Jezus;

- 5** Co odpowiedziała Maryja na słowa anioła Gabriela?
 - a) „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego.”
 - b) „Dobrze.”
 - c) „Dlaczego ja, nie jestem jeszcze gotowa.”

- 6** Kogo poślubiła Maryja?
 - a) Jana apostoła;
 - b) Andrzeja apostoła;
 - c) Józefa, syna Jakuba;

- 7** Jak miała na imię krewna spodziewająca się narodzin dziecka, którą po Zwiastowaniu odwiedziła Maryja?
 - a) Miriam;
 - b) Elżbieta;
 - c) Benedykta;

- 8** Co się stało, gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi?
 - a) na niebie pojawiła się tęcza;
 - b) Elżbieta zemdlała;
 - c) poruszyło się dzieciątko w jej łonie i Duch Święty ją napełnił;

9 Gdy Maryja i Józef przybyli do Betlejem, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Gdzie urodził się Jezus?

- a) w stajence;
- b) w domu dla gości przy gospodzie;
- c) w drodze;

10 Co powiedziała Maryja do Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej?

- a) „Proszę, uczyn cud uzdrowienia chorego”;
- b) „Nie mają już wina”;
- c) „Pobłogosław nowożeńców”;

11 Kiedy po raz ostatni Pismo Św. mówi o Maryi?

- a) gdy modliła się z apostołami po wniebowstąpieniu Jezusa;
- b) o stojącej pod krzyżem;
- c) kiedy towarzyszyła Synowi w czasie drogi krzyżowej;

12 Jaką uroczystość maryjną obchodzimy 1 stycznia?

- a) Matki Bożej Gromnicznej;
- b) Świętej Bożej Rodzicielki;
- c) Matki z Dzieciątkiem Jezus;

13 Które święto maryjne jest najstarsze?

- a) niebowzięcie Najśw. Maryi Panny;
- b) Niepokalane Poczęcie Najśw. Maryi Panny;
- c) Świętej Bożej Rodzicielki;

14 Kiedy obchodzi się święto Matki Bożej Fatimskiej?

- a) 15. sierpnia;
- b) 8. grudnia;
- c) 13. maja;

15 Jaka polska pieśń maryjna jest najstarsza?

- a) Bogurodzica;
- b) Zdrowaś Maryjo, Bogarodzico;
- c) Z dawna Polski Tyś Królową, Maryjo;

16 Jakiego koloru jest flaga maryjna?

- a) biało-żółta;
- b) biało-niebieska;
- c) biało-czerwona;

Fragment Listu Episkopatu Polski z okazji 100. rocznicy objawień fatimskich

Celem objawień Maryjnych, w szczególności tych w Fatimie, jest ukazanie i wyjaśnienie znaków czasu w dobie kryzysu wiary. W odczytywaniu owych znaków ważną rolę pełni Maryja, Matka Zbawiciela, kiedy wzywa wciąż na nowo do realizowania woli Bożej, jako jedynej gwarancji zachowania ładu i pokoju na świecie. Przykład dzieci fatimskich, pełnych szlachetnej prostoty i zawierzenia Bogu, jest żywym przypomnieniem o absolutnym prymacie Boga w życiu i pełnieniu Jego woli od najmłodszych lat aż do spotkania z Nim w chwale nieba. Gdy zawodzi mądrość „wielkich” tego świata, najlepszy Ojciec w niebie po raz kolejny w dziejach ludzkości posługuje się głosem „maluczkich”, by przypomnieć o najważniejszych sprawach człowieka i świata.

W dzieło odczytywania przesłania orędzia z Fatimy włączali się wszyscy kolejni papieże, dostrzegając w nim wyraz Bożego Miłosierdzia dla ratowania świata. Wolno nam jednak powiedzieć, że szczególne zasługi na tym polu pozostawił św. Jan Paweł II.

Papieżowi ocalonemu z zamachu za przyczyną Pani Fatimskiej w dniu 13 maja 1981 roku, niezwykle bliska była sprawa Rosji i rozpadających się struktur komunizmu. Toteż 25 marca 1984 roku dokonał on Aktu poświęcenia świata Niepokalanemu Sercu Maryi, obejmując

nim szczególnie „tych ludzi i te narody, które tego najbardziej potrzebują”. Według wewnętrznie natchnionego natchnienia siostry Łucji, dopiero poprzez ten Akt zostało spełnione życzenie Matki Bożej, ponieważ dokonano zawierzenia publicznie i w jedności z wszystkimi biskupami świata. Nasz wielki rodak w sobotę 13 maja, w Jubileuszowym Roku 2000 włączył do grona błogosławionych Franciszka i Hiacynty a w czerwcu tego samego roku ujawnił trzecią część tajemnicy fatimskiej.

Benedykt XVI, najbliższy współpracownik św. Jana Pawła II, podczas pielgrzymki do Fatimy 13 maja 2010 roku stwierdził, że „łudziłby się ten, kto by sądził, że misja Fatimy została zakończona”. Dlatego akcentował z całą mocą, że orędzie z Fatimy powinno być podjęte przez każdego wyznawcę Chrystusa.

Papież Franciszek podczas uroczystości jubileuszowych, upamiętniających setną rocznicę objawień fatimskich, 13 maja 2017 r. kanonizował Franciszka i Hiacyntę.

Według przekazu Sługi Bożej, siostry Łucji, Pani Fatimska wskazuje na dwie drogi ocalenia świata. Pierwszą z nich jest powrót do Ewangelii oraz osobiste wejście na drogę nawrócenia i pokuty. Jest to droga, którą zaplanował Bóg zachęcając przez swego Jednorodzonego Syna do modlitwy ekspiacyjnej w intencji nawrócenia grzeszników. W czasach,

kiedy Bóg jest znieważany, prawa Boże deptane a świat pograża się w ciemności zła, konieczne jest zadośćuczynienie Bogu w Chrystusie, zgodnie ze słowami Matki Bożej wypowiedzianymi do dzieci z Fatimy: „Ofiarujcie się za grzeszników i powtarzajcie wielokrotnie – zwłaszcza gdy będziecie podejmowali jakąś ofiarę – «O Jezu, czynię to z miłości dla Ciebie, w intencji nawrócenia grzeszników oraz jako zadośćuczynienie za grzechy popełnione przeciwko Niepokalanemu Sercu Maryi»”.

Jeżeli jednak zabraknie osobistego i wspólnotowego zadośćuczynienia – ostrzegła Maryja – Bóg poprowadzi ludzkość inną drogą ratowania świata, poprzez bolesne oczyszczenie: cierpienia, prześladowania, wojny i śmierć. Wtedy liczni chrześcijanie dołączą do ukazanej w trzeciej tajemnicy fatimskiej wielkiej rzeszy kapłanów, osób zakonnych i świeckich wyznawców Chrystusa, podążających pokornie za papieżem. Jak wiemy ze wspomnianej wizji, wszyscy oni przemienili się w orszak męczenników, za którymi postępowali aniołowie, zbierający do kryształowego naczynia krew męczenników, zjednoczonych w swej śmierci z odkupieńczą śmiercią Chrystusa, a wszystko działo się pod wielkim krzyżem na wzgórzu za miastem, będącym symbolem Golgoty.